

14 и 98. при прим. 40 то, и така и на 94 та стърнах при прим. 20); обаче г. Добровскій съ подозрѣніето си и сумнѣніето, както и много други критичи смалиха малко нѣщо радостѣтъ за тва важно ѿкрытіе на другите учены мѣжје. 18). Но сега е намѣренъ въ Синодалнѣтъ книжницѣ единъ рѣкописъ на кожѣ ѿ 11. стол. съ надписаніе: *Избрани слова на недѣлните Евангелиата*, кое ѿ с. Іоанна златоустый (37. слова), кое пакъ ѿ Ісидора Пелусіотскій (5. слова) сачинени, а ѿ Епископъ Константина преведени и съ собствени изворны ѿ него въведеніята и заключеніята умножени; гдѣто има и едно изворно ѿ него сачинено слово и предисловія нѣгови. ѿ тоя рѣкописъ ся види чи е Константинъ превель тва дѣло іоще 898, на царъ Борисовото время, който е въ тоя рѣкописъ и изобразенъ 19, защото така е искалъ честидостойннѣтъ и благоговѣйный старецъ Наумъ, единъ ѿ седмопочетниците, и чи е тоя синодалный рѣкописъ преписанъ ѿ други рѣкописъ, който е въ 918. нѣ, написанъ. Въ молитвѣтъ, щото е предъ предисловіето на тва дѣло изложена на стихове, дума съчинителатъ за крѣщеніето на Славенѣтъ, какъ ся ише ѿколѣ случило, и за языкѣтъ, чи е новъ накойто пишн, а въ самото си предисловіе,